KVĚTEN
ROČNÍK V.

ČÍSLO 5.
ROK 1924

SPIRITISTICKÁ REVUE

ORGÁN SLEZSKO - MORAV. SPIRITISTŮ

VYDÁVAJÍ A ŘÍDÍ: JAN KUCHAŘ A JAN RÖSNER

Spiritismus, Mediumismus, Somnambulismus, Magnetismus osobní i psychický, Síly psychické, Levitace, Jasnovidnost, Materialisace, Jasnoslyšení, Dvojnictví, Metafysika, Okultismus, Telepatie, Sugesce, Hypnotismus, Frenologie, Chiromantie, Grafologie, Astrologie, Vegetarismus, Abstinence, Nekuř., Náboženství, Morálka.

TELEFON:
RADVANICE 31.

CELOROČNÍ PŘEDPL.
Kč 28·—
JEDNOTLIVÁ ČÍSLA
Kč 2·40

ÚČET POŠTOVNÍHO
ÚŘADU ŠEK. 302.914

REDAKCE A ADMINISTRACE: RADVANICE Č. 31!
U OSTRAVY VE SLEZSKU

TISKEM KNIHTISKÁRNY K. BIRGUSA V PŘÍVOZE.

SPIRITISTICKÁ REVUE,

časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu, jest oficielním orgánem slezsko-moravských spiritistů.

Vychází v pravidelných lhůtách každého prvního v měsíci.
Ukázková čísla zasílají se na požádání zdarma.
Zasílá se jen předplatitelům a těm, kdož se o něj přihlásili.
Přestává býti odběratelem, kdo se písemně odhlásil.
Reklamace neobdrženého čísla se nezalepuje, nefrankuje a vyřizuje se jen do vyjití příštího čísla.
K dotazům, které mají býti zodpověděny, nutno přiložiti známku na odpověď.
Rukopisy nutno zaslati do 15. každého měsíce a ty se nevracejí.
Návštěvy přijímají se v pondělí odpoledne.

Předplatné činí:

celoročně	Kč 28·—
půlročně	Kč 14·—
jednotlivá čísla	Kč 2·40
do cizozemska ročně	Kč 35·—

Ceny insertů:

celá strana	Kč 350·—
půl strany	Kč 180·—
čtvrť strany	Kč 90·—
osmina strany	Kč 45·—

Účet pošt. šekového úřadu 302.914. Telefon: Radvanice 31.

V záležitostech spolkových nutno adresovati přímo: Spiritistický spolek „Bratrství“ v Radvanicích ve Slezsku.

Průčelí sálu ve spolkovém domě »Bratrství« v Radvanicích ve Slezsku.

Redakce a admin. Spirit. revue v Radvanicích č. 311 u Ostravy - Slezsko.

Orgán slezsko-moravských spiritistů.

SPIRITISTICKÁ REVUE

Časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu.

Vychází 1. každého měsíce.
Předplácí se ročně Kč 28·—, půlletně Kč 14·—
Jednotlivá čís. Kč 2·40. — Ukázková čísla zdarma.

Obšírnější popis podmínek odběratel. na 2. straně obálkové. - Účet pošt šek. úřadu 302.914. - Telefon: Radvanice 31. — Redakce a admin.: Radvanice 311 u Ostravy, Slezsko. —

Za redakci zodpovídá JAN RÖSNER.

Nevěř ničemu, čemu nerozumíš, ale nezavrhuj, co's neprozkoumal.
Buddha.

Poloviční věda od boha odvrací, kdežto pravá a důkladná věda člověka k náboženství přivádí.
T. G. Masaryk.

ROČ. V. RADVANICE – OSTRAVA, 1. května 1924. ČÍS. 5.

K výročí úmrtí Allana Kardeka.

J. Rösner.

V měsíci březnu uctívali bratří francouzští výročí úmrtí jednoho z prvých učitelů spiritismu Allana Kardeka (vlastním jménem Hypolit Dénisard Rivail), profesora astronomie a fysiky v Paříži.

Allan Kardek narodil se v Lyoně roku 1803 jako syn právníka. Veliký význam jeho tkví v tom, že on první učinil filosofii spiritismu systematickou.

Allan Kardek na rozdíl od jiných přijal za své nauku o znovuzrození duše, jež plynula ze sdělení media Celiny Jafetové, vlastně Beketové. Medium Jafetová, jsouc dobrou rozenou somnambulou, rozvinula se pod vedením francouzského advokáta Jana Ronstainga náležitě, čímž přítomným dostalo se různých sdělení; nejprve docházelo k různým úkazům a posléze vyvinula se u media i schopnost ku mediumistickému písmu a tímto způsobem získáno bylo obromné množství projevů.

Allan Kardek.

V této době vstoupil do kroužku jmenovaný již Dénisart Rivail (Allan Kardek), který nahromaděný materiál zpracoval, položil sám řadu otázek, uvedl vše v system a vydal dílo „Kniha duchů“ a „Kniha medií“. Na jmenovaných knihách mělo také ze čtvrtiny účast medium Bodinová. Knihy tyto vydal Rivail pod pseudonymem, utvořeným ze jmen Allan Kardek, která prý měl ve dvou posledních vtěleních zemských.

Ruský státní rada A. Aksakov, nestor spiritismu jak na Rusi, tak i v Německu, napsal roku 1875 v anglickém časopise „The spiritualist“ pojednání o původu „Knihy duchů“ a „Knihy medií“ (do češtiny přeložil a vydal J. Janeček), v němž líčí svou osobní návštěvu u media Jafetové, při kteréžto příležitosti velice přesně označila místo jeho nemoci, jakož i celkový stav jeho zdraví.

Učení o znovuzrození duše, které přijal Kardek za své a s kterým se setkáváme jak v buddhismu, tak i v křesťanství, zapustilo hluboké kořeny nejen ve Francii, nýbrž po celém světě.

Osobní účast Allana Kardeka na poli spiritismu netrvala dlouho, neboť raněn byv srdeční mrtvicí, náhle zemřel v Paříži dne 31. března 1869 a pochován jest na hřbitově Pére Lachaise.

Francouzští spirité uctívají každoročně památku jeho smrti. Hned roku příštího po jeho smrti (1870) postaven byl Kardekovi skvostný náhrobek.

Jak jest viděti na obraze, má pomník tvar starobylého druidického domu. Sestává ze tří hrubých sloupů, na něž položena jest deska. Uprostřed na podstavci umístěno jest Kardekovo poprsí a pod ním jest vyryt nápis: „Každý výsledek má svoji příčinu, každý moudrý výsledek moudrou příčinu. Moc příčiny jest základem velikosti výsledku“. Na plochém balvanu, tvořícím jakousi střechu, vytesáno jest heslo Kardekovo: „Naroditi se, zemříti, zroditi se opět a zdokonalovati se bez ustání, takovým jest zákon“.

Cesta ke štěstí a radosti v životě lidském.

Sotva bychom nalezli tvora, který by nechtěl býti šťasten a spokojen ve svém životě. Je to vrozená touha každé žijící bytosti a člověka zvláště, avšak skutečnost jeví se nám docela opačnou. Jak malé procento jest těch, kdož k splnění této tužby, to jest k uspokojení a radosti ze života, docházejí! Není potřebí pohlížeti na svět okem nějak zvlášť učeného pozorovatele, abychom poznali vzrůstající nespokojenost, neklid, životní bouře, vraždy, sebevraždy, nejrozličnější aféry, utlačování jedněch druhými, a nejenom to, ale i vnitřní neklid u většiny lidstva, neuspokojení z vlastního života plynoucí.

Člověk touží po tom, aby lodička jeho života nesla se tiše k přístavu Blažených, leč bohužel tak mnoho se jich mine cílem.

A proč? Kde hledati příčiny neúspěchu? Či snad ona »radost ze života« není dosažitelnou nám smrtelníkům? Či snad jest to pouhá utopie a nic více? Anebo snad ti, kteří na toto thema psali, lhali?

Tisíce podobných myšlenek rojí se nám v mysli a jedna z hlavních, již není možno mlčením pominouti, jest: Co jest nám vlastně rozuměti pod slovem »radost ze života«? Jest to snad úplné splnění všech našich přání, hovění rozkošem a požitkům? Radost takto chápaná jest velmi relativní a ji následuje vždy reakce, bol, utrpení nebo zklamání, tak jako stín následuje světlo.

Radost ze života, či štěstí životní jest daleko něco víc nežli ukojení přání, choutek a vášní našich, jest to stav, do něhož vchází člověk po cestě pokroku, po cestě plné překážek, za cenu bojů a zápasů na prvém místě sám se sebou a pak i se svým okolím. Jest to stav radosti, uspokojení a pocitu blaha, jež vzniká v bytosti lidské, plyne-li život její v proudu věčných zákonů harmonie s Nekonečnem.

Čím dále, tím patrnějším se stává fakt, že požitkářství, které se vyvinulo měrou netušenou, neuspokojuje člověka, neboť on hledá znovu a znovu možnost ukojení svých choutek. Jak mnoho jest těch, kteří překročují i hranice slušnosti a pořádku a zaprodávají svou vlastní čest, aby ukojili svou vášeň, nasytili svou náruživost a touhu po požitku.

Ti, kteří dosáhli stavu životního štěstí, neodlučovali se od lidstva, aby se oddávali někde v zátiší pouze svému životu, ti žili mezi lidstvem a byli mu živým příkladem, prožívali s ním radosti i strasti společně, stali se mu sloupy snažení a pokroku, zvětšovali a bystřili jeho obzor myšlenkový i obzor vědění, rozsévali krásné ušlechtilé myšlenky, ač za to vše tak často trpěli a příliš trpěli.

Každy z nás lidí, kdo chce opravdu šťastného života dosáhnouti, musí vědomě říditi svoji životní loďku, zápasiti často s větrem a vlnami ji ohrožujícími. Tomu se povětšině lidstvo dosud nenaučilo, žije na zdařbůh a dle toho také jeví se výsledky.

Abychom dosáhli života opravdu radostného, jest nutno splniti celou řadu povinností, jež život sám a lidkost naše, nám ukládá a vyhnouti se mnoha úskalím, o něž nevědomí narážejí.

Jako lidé jsme složkami viditelného i neviditelného světa a o obě polovice stejně nutno nám pečovati, tedy o z d r a v í t ě l a i r o z v o j d u c h a.

Lidstvo ve většině případů oddává se péči jen o tělo, zanedbávajíc svou vnitřní podstatu myslící, anebo naopak hledá jen království boží jakoby pozemský život člověka nic neznamenal nebo byl dokonce nějakým zlem.

Člověk jest bytostí zdokonalitelnou a tudíž v povinnostech jeho leží také nutnost zdokonalovati se. Výchova mravní s výchovou rozumu i citu musí postupovati paralelně, má-li se člověk státi bytostí harmonickou, schopnou dáti v sobě vypučeti ratolesti opravdového štěstí.

S e b e v ý c h o v a jest podmíněna z velké části s e b e p o z n á n í m. Poznati sebe, své nedostatky i přednosti, pochopiti správně svůj stav organismu fysického i duševního jest nevyhnutelnou potřebou každého člověka. (Schválně nemluvím o vyšších stupních autognose — sebepoznání, abych byl srozumitelným všem čtenářům.)

A přece tak málo jest lidí, kteří jsou schopni uvažovati klidně o svých vlastních nedostatcích a chybách a tak málo jest těch, kteří by byli schopni každého večera činiti revisi sama sebe, uvažovati o příčinách neúspěchů a sledovati každý svůj krok v životě.

Všichni, kteří dosáhli v životě svém vyššího stupně vývoje, na němž opravdová radost a štěstí roste, byli soustředěni na svůj v z n e š e n ý m r a v n í i d e á l. Oni žili a pracovali pro něj, kdežto většina lidí žije bez určitého cíle na zdařbůh.

Mravní náš ideál musí nás povznášeti, musí duši pozdvihovati a nesmí tudíž ležeti v zemském blátě. K tomuto ideálu má se pak odnášeti celý náš život. To ovšem neznanemá zanedbávati své denní povinnosti, ale v plnění jich uplatňovati své ideální snahy. Naše ušlechtilé snahy musí býti zřejmy na našem životě.

Abychom mohli uplatniti své vyšší mravní ideály, jest nám p o z d v i h n o u t i n a š e d u š e v n í i t ě l e s n é s í l y.

Jest to především autosugesce, pomocí níž možno nám vypěstiti mnohou dosud zakrslou sílu v nás. Jsou zde různá cvičení vůle, různá cvičení yogická a jiná, napomáhající vyvážiti mnohou perlu v našem životě. Cvičení koncentrační, cvičení ovládati sebe sama, cviky v přemáhání chyb a vášní svých, rozvinování svých schopností, všeobecné vzdělávání sebe, povznesení svého náboženského cítění, usměrnění svých životních směrů, uklidnění své bytosti a její zjemnění, to vše napomáhá ku vývinu nebo pozdvižení síly v nás.

Nechceme zapomenouti na mravní výchovu, správnou životosprávu, na poznání úkolu životního a mnohé jiné, jež sílí a uschopňují nás k splnění našich ideálů a dosažení radosti a štěstí života.

Není však povinností naší jenom vyvíjeti síly v sobě, nýbrž si je také zachovati. Každý, komu záleží na tom, aby učinil svůj život šťastným, vyhne se všemu, co podlamuje jeho síly, ničí energii. Jest to alkoholismus, kouření, jsou to různé vášně a náruživosti, zejména výstřednosti pohlavní, nečistota, hrubost povahy, fanatismus, pověra, zahálka, pessimismus, a celá ještě řada škůdců šťastného života lidského. Nedejme se roztříštiti ani vyrušiti planými hesly! Klid, sebevláda, rozvaha a životní moudrost nechť provázejí nás na každém kroku životním! A konečně Láska, ta sestra Pravdy, a dobré srdce jsou hlavní podmínkou tak želaného bratrství a spokojenosti na zemi.

Dr. Batěk praví: „Býti dobrým a býti šťastným jest jedno“ a staré pořekadlo dí: „Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá“. Všichni, kdož znají alespoň poněkud okultní zákony ovládající život lidský a život vesmíru vůbec, vědí, že se zde nejedná o nějakou planou průpověď, nýbrž o zákon zpětného odrazu, a ti také ovšem vědí, že jediná jest cesta, jež vede ke štěstí života, cesta pokroku, očisty, převýchovy, cesta, která vede člověka k tomu, aby se přerodil v nového člověka jasné mysli, dobrého srdce, uhlazených citů. To jest jediná cesta vedoucí ke štěstí a radosti života. A ze šťastných jedinců povstávají šťastné rodiny, šťastný národ.

Leč lidstvo povětšině — bohužel — hledajíc štěstí dochází zklamání, hledajíc radost, odnáší utrpení, neboť nezná té pravé stezky. Buďme tedy jako „noví lidé“ rozumnými a krok za krokem přes veškeré překážky dobývejme si šťastnějšího dne života!

Proč media „selhávají“.

(Lidská vyzařování.)

Hedwig Winzer, Drážďany. Z časop „Das Neue Licht“.

Náhodou učinila jsem zajímavé pozorování, jež snad poněkud objasní podivné chování se některých medií, a na něž by mohl býti vzat zřetel jako na spolupříčinu mnohých neúspěchů.

K přesnému zjištění podzemních vodotoků používám jako chodkyně s proutkem dlouhé spirálky ze železného drátu, již vkládám do smyčky a na niž tlačím. Jdu-li proti proudu anebo po něm, otáčí se tato smyčka, a to dle mohutnosti proudu rychleji nebo pozvolněji.

Nedávno požádala jsem jednu osobu, aby mi ze zadu položila ruce na ramena, a spirálka se ihned zastavila. Jiné pokusy dosvědčily, že se zde nemůže jednati o úkaz náhodný. Jisté osoby — lhostejno, zda mužské nebo ženské — působí totiž závadně na hru spirálky, jakoby musel být překonán jakýsi odpor, takže mně ruce přímo bolely. A to pouhým vložením rukou, jako při magnetování, aniž bych musela věděti, že mi jsou skutečně nablízku. Při držení rukou těsně nad ramenama, bez doteku a aniž bych je cítila nebo zpozorovala, že se mi dotyčná osoba přiblížila, přestanou zatáčky úplně nebo se stanou nápadně pomalými.

A zase naopak: jsou osoby, jejichž působení sesiluje činnost spirálky. Tato se pak točí nápadně lehce a hrčí jako divoká. Chtěla bych tento zjev dáti soustavně a metodicky prostudovati. Jelikož lze hru spirálky přesně pozorovati, není nikdo odkázán na čistě subjektivní pocity, jichž nelze kontrolovati.

Pravděpodobně jest tento zjev přenosu síly příčinou, že jsem v jednom t. zv. strašidelném domě se spontánními fenomény akustickými, telekinetickými a t. d. zažila řadu zajímavých případů. Společný pokus s proutkem dokázal kontakt mezi mnou a mediem — domácí paní. Jistě z téže příčiny, ve spojení s nadnormální vodivostí vzduchu v mých pokojích, ležících nad dvěma podzemními proudy, dotkla se mne při návštěvě jmenované dámy v mém drážďanském domově pětkrát neznámá pseudopodia, a to velmi citelně; manžel media mně ujišťoval, že v cizích domech něco podobného ještě nepozoroval.

Již několikrát vyzvala mne media, abych jejich schopnosti mou přítomností podepřela, abych jim přenechala síly.

Když blízkost některých lidí má tak mocný vliv, tu porozumíme, že některá media v přítomnosti jistých osob mohou téměř selhati, že nemusí se tudíž vždy jednati o čistě psychické činitele jako důvody překážek. Tak tajný rada prof. Ralkowsky, dlouholetý geolog na universitě v Št. Hradci, který asi před patnácti lety činil vážné pokusy s prutochodci Bülowem, Uslarem a Dr. med. Vollem na dobře mu známém pozemku a podal o tom v přírodovědecké společnosti „Isis“ v přednáškách zprávu, upozornil na to, že když položil panu Bülowovi ruce na ramena, stal se tento úplně necitlivým a selhal: proutek více nevrážel! Připojí-li se k tomuto patrně fysickému vlivu od člověka ke člověku ještě odpor duševní a nevole proti uznání medijních výkonů, spolu s nevědomě působícím telepatickým přenášením, potom lze si plně vysvětliti, že takto působící lidé mohou schopnosti citlivců na okamžik zrušiti a proto nezažijí buď ničeho nebo jen málo. (Nejsou snad More a Bessoir klasickými příklady pro to?) Proto nesmíme vyškoleným mediím zazlívati, když za účelem lepšího rozvinutí svých schopností kladou velkou váhu na „harmonický“ kruh.

Mohli bychom snésti ještě více látky k dalšímu probadání problému lidských vyzařování a fysikálnímu působení na citlivce. Že při magnetisování a hypnotisování jdou „vlny od člověka k člověku“, jasně ukázal, jak známo, Dr. Sydney Alrutz z Upsaly na exaktně provedených důkazech. Snad není ani tak daleka doba, že bude možno měřiti je citlivými aparáty, podobně jak to vynašel známý inženýr Grunewald u magnetismu železa.

Přeložil Franť. Řehák.

Sir Arthur a lady Conan Doyle.

Sir Arthur a lady Conan Doyle, jejichž podobiznu dnes přinášíme, jsou z nejhorlivějších šiřitelů spiritismu v Anglii, Belgii a t. d.

Pokud se týče životopisu, jest o siru C. Doyle známo, že pochází z velice vážené rodiny z Irska. Studoval v Edinburghu lékařství, načež v Anglii provozoval i praksi.

Později zanechal lékařství a nastoupil dráhu spisovatelskou.

Po mnoha vyznamenáních povýšen byl do stavu šlechtického. Od r. 1916 věnuje se vědě spiritistické a jest jejím nejhorlivějším stoupencem a šiřitelem.

Na mezinárodním kongresu v Liége byl sir Conan Doyle i se svou paní vzhledem k velkým zásluhám, jež si byli získali o rozvoj spiritismu v Belgii, jmenován čestným presidentem. Na tomto kongresu vzal si mimo jiné k své přednášce thema o ectoplasmě.

Ectoplasma byla zjištěna pomocí medií již kolem r. 1848, ale tehdejší učenci se tomu posmívali.

V pozdější době potvrdil její jsoucnost Richet, prof. fysiologie v Paříži. Ectoplasma jest jakýsi druh páry, kterou vyzařuje, promítá neb slučuje v paprsky ve tmě viditelné jedna nebo i více osob. Tato pára jest schopna slučovati se v nejrůznější tvary a stává se jasně viditelnou za svitu červené lampy. Při bílém neb jiném světle není však vůbec viditelnou.

Medium jest bytost, která má schopnost materialisovati ectoplasmu, v jejímž obalu ukáže se potom duch.

Sir Conan Doyle byl pozván londýnským divadlem, které provozovalo divadelní hru Sutona Vanea »Ontward Bound«, líčící život člověka v záhrobí, aby v divadle uspořádal řadu přednášek o spiritismu.

Conan Doyle pozvání tomu vyhověl a v několika přednáškách seznámil posluchače se svými novými teoriemi a pozorováními.

Divadelní hra tato stala se předmětem denního rozhovoru a současně posvítila mnohým, jež dosud neměli příležitosti do tajů věd psychických nahlédnouti.

Sir Conan Doyle věnuje se cele šíření hnutí spiritistického a to s velikým úspěchem.

Nejčastěji jsou to pouhé malichernosti, jimiž lidé sebe nešťastnými činí a druhé trápí a souží.

Bozzano.

Buddhova smrt.

Napsal Dr. Jean Martinie, bývalý lékař siamského královského domu. Z „Psychic Magazine" přeložil M. K.

Gotama Buddha, cítě ve věku 84 let svůj blízký konec, chtěl ještě naposled podniknouti se svými žáky cestu osvětnou. Malý hlouček jejich opustil tedy dědinu Pává, kde mistr pojedl u kováře Kandy. Ačkoliv hned po jídle, jakmile vyšli, cítil mistr účinky své choroby, přece pokračoval v cestě, jak dlouho mu jen bylo možno.

Blažený, provázen žáky, dlel toho jarního dne na břehu Hiramavati. Dospěv do stínu dvou vrb poblíž dědiny Kusinagara, zastavil se a řekl ctihodnému Anandovi (miláček a žák Buddhův), kráčejícímu po jeho boku.

„Jsem unaven, Anando, a chtěl bych ulehnouti. Prosím tě, připrav mi lože mezi těmito dvěma vrbami a to tak, aby hlava má byla obrácena k severu".

Hlouček se zastavil, a ctihodný Ananda vyplnil žádost mistra, který pak hned ulehl na pravý bok a zahloubal se myšlenkově. Zvláštní bylo, že ty dvě vrby, jejichž vrcholky se spojovaly nad ložem Blaženého, byly v plném květu, ač doba květu nebyla. Jejich bílé květy padaly jako déšť na božské tělo Gotamovo, ačkoliv žádný vánek nerušil čistý vzduch, v němž sladká hudba se ozývala.

Svatý Buddha probral se rázem z hloubání a řekl Anandovi:

„Vrby kvetou mimo pravidelný čas, jejich květy padají a kryjí mé tělo, dévové (dobří duchové — p. překl.) vyluzují harmonické zvuky ze svých nástrojů, příroda chce uctívati Tathagatu (bytost dokonalá; Buddha místo stalého „já" říkal sobě Tathagata).

Jsem šťasten, že jsem tak poctěn. Ale též i kněží a kněžky, žáci laičtí, konající své povinnosti malé i veliké, ctí Buddhu, a to je pro mne největším štěstím, vidím-li stoupati ke mně zásluhy jejich činů. Proto Anando, prosím vás všechny, kněze i laiky, plňte své povinnosti velké i malé a žijte dle předpisů".

Když Blahoslavený takto mluvil, tu ctihodný Upavana přidružil se k němu a ovíval ho. Požehnaný byl tvrdý k Upavanovi a řekl mu: „Odejdi stranou, knězi, a nezůstávej tu přede mnou!"

Ctihodný Ananda byl překvapen, slyše Mistra, obyčejně tak laskavého a shovívavého, takto mluviti a myslil: „Jak je možno, že Blažený, když se blíží jeho poslední chvíle, mluví tak tvrdě ku ctihodnému Upavanovi, který mu byl vždy poslušným sluhou?" Ale váhal tázati se takto Blaženého.

„Anando", — odpovídal Blažený na myšlenku — „ty nemůžeš viděti, jak božstva desíti milionů světů přišla uvésti Tathagatu ku přechodu do Nirvany. Oni se tísní na dvanáct mil kolem. Nejmocnější se mrzí a praví: „Jen málokdy, Tathagato, svatý, vynikající Buddha zvedá se ze světa a zde z této noci vejde do Nirvany, a právě tento kněz vysoké postavy stojí stále před Požehnaným a my ho nevidíme, ač se blíží jeho poslední chvíle".

„Co činí tedy", tázal se Ananda, „tato božstva, která vidí můj pán?"

„Jedni, Anando, mají ducha obdařeného lidskými myšlenkami; těm vlají rozpuštěné vlasy a oni zvedají paže a volají: „Příliš brzo Blahoslavený odchází do Nirvany!" Jsou jiní, kteří jsou prosti lidských náruživostí, úvah a vědomí, ti snášejí trpělivě myšlenku mé smrti a praví: „Všechny věci jsou pomíjející, jak by bylo možno, aby tento, který jest zrozen, jest zničitelný, nezahynul; ne, to není možno!" — Vidíš tedy, Anando, co činí a mluví božstva obklopující mé lože".

Ananda se vzdálil stranou, opřel čelo o strom a plakal.

„Bohužel", řekl, „jsem jen studující, dalek dokonalosti Mistrovy, který vrhá ji do Nirvany a který měl pro mne tolik dobroty".

Požehnaný však zpozoroval odchod Anandův a tázal se, kde je. Řekli mu, že Ananda pláče při myšlence na blízké zmizení Mistrovo.

Požehnaný řekl jednomu knězi: „Jdi, řekni ctihodnému Anandovi: „Mistr tě volá, bratře Anando!"

Když byl Ananda zas u Blaženého, řekl mu tento: „Dosti toho, Anando, netruchli, neplač více. Neříkal jsem ti dosti často, že leží v povaze věcí nám blízkých a drahých, že se musíme s nimi rozloučiti? Jak by bylo možno, aby to, co je pomíjející, nepominulo? Nebuď smuten, Anando, sloužil jsi dlouho Tathagatovi, bojuj ještě trochu a budeš úplně osvobozen".

Buddha na chvíli ustal a pak řekl: „Musíte říci obyvatelům sousední osady Kusinagara, že Blažený se blíží poslední hodince. Ti ubozí lidé měli by lítost, že neviděli Požehnaného před odchodem do Nirvany. Řekněte jim, že Buddha odejde do Nirvany koncem toho dne".

Brzy nato všichni osadníci Kusinagary po rodinách přišli se pokloniti Blaženému. Hlava každé rodiny se poklonila za celou rodinu a Mistr děkoval jim lahodným svým úsměvem.

Když skončen tento obřad, asketa jeden, jménem Sübhada, přiblížil se k Buddhovi a chtěl se ho před jeho odchodem do Nirvany otázati něco z nauky. Ananda ho chtěl odmítnouti, ale Požehnaný dal znamení, aby se přiblížil a Sübhada se tázal: „Mistře, chceš mi říci, zdali Purana, Kassapa, Makali a mnozí jiní vůdci, kteří říkali, že znají zákon, ač byli heretici; znali skutečně malou část toho zákona? Dopřej mi, Mistře, objasnění!"

„Ne, Sübhado", odvětil Požehnaný, „mimo čistou nauku svatého zákona nezná nikdo pravdy, nezná ani částku této pravdy".

Sübhada prosil pak Blaženého, aby ho přijal mezi mnichy své společnosti. Pán vyslyšel jeho prosbu a daroval mu obyčejný noviciát, neboť bylo psáno, že Sübhada bude posledním mnichem přijatým Mistrem do společnosti.

Blažený udělil pak svým mnichům rady o vnitřním zřízení jejich řádu. Ustanovil nad mladými mnichy autoritu starších bratří a konečně po třikráte tázal se žáků, tulících se kolem jeho lože, nemají-li nějakých otázek, týkajících se některého bodu jeho nauky.

Všichni mlčeli.

„Nuže, mniši a kněží," řekl Buddha, „loučím se s Vámi. Veškeré složky bytosti jsou pomíjející. Pracujte pilně na své spáse!"

To byla poslední slova svatého Buddhy, který přešel ihned do Nirvany.

Soumrak večerní začínal. Úplněk květnový zvedal se na obzoru.

Poznámka redakce Jak život, tak i smrt všech zakladatelů různých náboženství jsou opleteny různými legendami, v kterých mnohdy i bystrému badateli těžce se hledají ta pravá zrnka pravdy. Vždyť jsou zde znaky lásky věřících k svému představiteli, jsou zde často stopy přechodu dlouhých tisíciletí, fantasie a omyly různých překladatelů, tak že jest někdy

opravdu uměním probořiti tu skořápku lidského vybájení a dostati se k původnímu jádru, které může míti někdy daleko větší cenu, nežli celá pleteň, jíž jest za dlouhé věky obetkáno.

Přes to všechno ještě zůstávají takovéto památky velice cennými, neboť podávají jak věřícím k věření, tak hloubajícím k badání dostatek vzácné látky a jsou opravdu jakýmisi papamátníky zvěstujícími nám směr, význam a výši toho kterého náboženství, alespoň v hlavních jeho obrysech.

Z tajemných sfér.

Přátelům spiritismu uvádím zde některé události ze života osob mně známých a důvěryhodných.

Můj osobní přítel J. H. byl v roce 1918 na italské frontě zraněn na hlavě. O zranění již předem věděl. Jedné noci byl skryt v zákopech a když upadl stoje do polospánku, zdálo se mu, že jde vpřed, a že má nabíti pušku světelnou raketou, kterou má potom vystřeliti. Než se tak stalo, byl raněn do čela a viděl se celý okrvaven. Během příštích 24 hodin se sen přesně vyplnil.

Bylo mu nařízeno vystřeliti ze zákopu světelnou raketu proti nepříteli. Ačkoliv mohl tak učiniti z místa dobře ukrytého a chráněného, přece byl neodolatelnou mocí puzen, aby místo opustil a o několik kroků ku předu pokročil. V okamžiku, kdy chtěl raketu vystřeliti, byl střepinou šrapnelu do čela raněn, při čemž omdlel. Sen se mu tudíž přesně vyjevil.

Dále vypráví přítel J H., že o 3 roky dříve musel se odebrati na ruskou frontu, aniž mu bylo možno rozloučiti se se svou matkou, která ho příliš milovala. Několik měsíců nato spal v noci na otevřeném voze pod širým nebem. Pojednou byl ze spánku probuzen a měl pocit, že ho někdo uchopil za rámě a volal ho křestním jménem. Ihned se probudil a tázal se, co se stalo. U vozu stála jeho matka. Přízrak byl tak viditelný a neomylný, že se až ulekl. V tom se přízrak ztratil. Věc se opakovala za tři dny zase. Po 3 dnech dostal z domova dopis, že jeho matka zemřela. H. tvrdí, že matka v době, kdy byl jejím přízrakem ze spánku vyburcován po prvé, byla již mrtvá.

Jiný případ. Můj přítel A. A. ovdověl. Po dlouhé době, kdy již byl po druhé ženat, byl ze spánku probuzen studeným dotekem ruky. Po otevření očí spatřil vedle postele státi svou zemřelou manželku. Přízrak se ihned ztratil. Studený dotek ruky cítil na čele několik dní.

Zase tedy tři pěkné případy z těch nesčetných, jež nutí k uvažování — zejména protivníky duchovních věd.

V Brně, dne 14. března 1924

Jakub Severa.

Okultismus a spiritualismus

jakožto hnutí duchovní revoluce a jako vědecký převrat dosavadního světového názoru.

Nápor a boj se strany nepřátel proti psychickým vědám vyvolává před forum lidstva i tiché badatele z jejich laboratoří, kteří počínají ve veřejnosti hlasitě mluviti o svých poznatcích a faktech, získaných vlastním studiem a příčících se dosavadnímu všeobecnému názoru světovému. Zejména poslední útoky vídeňské, jakož i těžkosti, činěné spolkům spiritistickým, jasně dokázali, oč se nepřátelům jedná. A tyto útoky burcují také kde kterého myslícího člověka.

Vídeňské listy jsou plny referátů o metapsychických fenomenech v jejich prospěch a jsou podepsány ponejvíce universitními profesory.

A právě v době, co píšeme tento článek, rozšířeno bylo ve Vídni vážnými pracovníky, stojícími za časopisem „Das neue Licht“, tisíce výtisků letáků, odpovídajících nepřátelům na uměle vyvolaný boj a informující širokou veřejnost o stavu hnutí.

Zprávu tuto přinášíme v překladu.

Zpátečnický protiproud v oficielní vědě a ve světovém tisku rozpoutal boj, který v těchto dnech dospěl k svému vrcholu, vyžádav si oběti smrti a cti, zůstav však širokou indiferentní veřejností, vrstvami, o které a pro které se bojuje, více méně nepovšimnut.

Potlačená a k smrti umlčená pravda, že věda dospěla k neslýchaně novým poznatkům, které zpřevracejí všechna dogmata materialistického názoru o hmotě, biologii organické a především záhady člověka, musí si přece v těchto dnech proraziti cestu!

Miliony lidí nevědí však, že jsou současníky nejvýznamnějších kulturních událostí, že stojí na obratu kulturní nové doby, kdy víra v prvenství tvořícího Ducha, víra v **„nesmrtelnou duši“** stala se **exaktní vědou**!

V krvavém běsnění roznícenèho člověkem stroje, ve světové válce, poznal lidský duch, že se stal otrokem svých materialisticko-technických vymožeností. Z výparů krve a z kouře požárů zrodilo se v mučených národech tušení, že vůdci lidstva kráčejí na scestích. A jako obyčejně po velkých válkách, nemocech a jiných božích bičích nesla se náboženská vlna od východu na západ, tak jest tomu i tentokrát, avšak bez konfesionálního zbarvení – jako tak zvaná vlna okultistická.

Každý zná její vnější a často ohavné působení: od moru telepatického, který v r. 1919 navštívil velkoměstská varieté a koncertní sály, přes sensační telepatické ústavy kriminální až k obrovskému ruchu v novinách, jejž „media“ byla rozpoutala, a konečně až k „odhalení mediumismu“ obyčejným zločincem L. Lászlo v Budapešti a universitními profesory Mayer a Przibram ve Vídni. K tomu patří také domnělé odhalení polského media Guzika na Sorbonně v Paříži.

Tím myslí materialisticky zapřisáhnutý duchovní terror, jemuž jsou poddány „liberální“ tisk, různé politické strany, většina cejchovních učenců, již se děsí „přeučení“, částečně také kruhy církevní, obávající se soutěže, že ubil pravdu. Ale pravda jest nesmrtelná a věčná.

Mladá věda, obdrževší křest od slavných učenců a badatelů, kteří jsou s to zjistiti okultní fenomény způsobem moderním, komplikovaně pokusným – metapsychofysika (také parapsychologie) — hromadila důkazy na důkazy, že „spiritisty“ tvrzené zjevy, jež ukazují na samostatnou „duši“, jako materialisace (zhmotnění duchových bytostí, zjištěných fotografiemi, odlitky v parafinu, různými zaznamenávajícími aparáty, vahami atd.), telekinese (pohybování předmětů na dálku bez doteku media), levitace (vznášení se medií), fenomény akustické, světelné a nakonec manifestace čistě duchovně psychické ze světa

s více rozměry; našim smyslům uzavřeného, jehož nedokonalým zrcadlícím obrazem jest náš hrubohmotný svět „vůle a představy“, chápavosti smyslové, spočívají na skutečnostech!

Jedině toto poznání může vybaviti lidstvo z bahna mravní sešlosti. Ale cizo-

Známe pravdu o „odhaleních“ poslední doby.*) Víme, že v případě R. Schneidera oba učenci prohlásili v jednom denním listě, že se vůbec nic neodhalilo. A v případě podvodníka Laszlo jest rovněž všechno objasněno. V právě vyšlé brožurce od sv. p. Dr. Schrenck-Notzinga čteme, že jeden účastník kruhu,

Sir Arthur a lady Conan Doyle.
Čestní předsedové kongresu v Liége v Belgii.

pasníci této sešlosti a sešlí používají zbraní Haeckelova odhalení Ducha a Boha, teorie to dávno prokázané za falešnou, a zbraní umlčování.

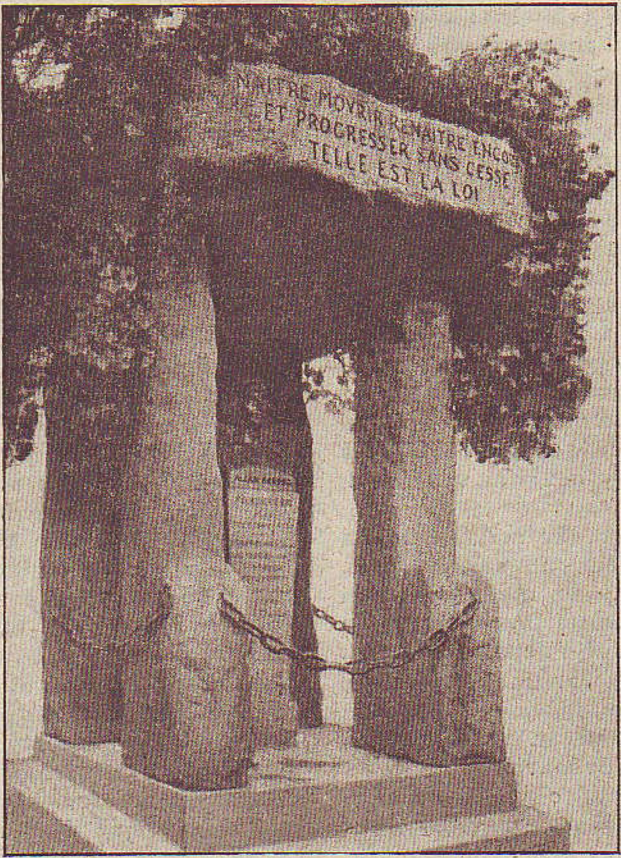
A když nyní přešli z obranného umlčování k útoku, byli jsme svědky oněch grandiosních odhalení medií! Ta měla učiniti vědátory – vůdce okultismu, znamenité učence světového jména, nemožnými.

stojícího ve spojení s odpůrci, pomáhal koupenému výrostku Laszlovi při jeho podvodech, že se tedy nejednalo o podvodné medium, nýbrž o podvodný úklad učenců-odpůrců!

A kdyby i sta medií bylo odhaleno, nezvrátí se tím fakt, že mnozí učenci světového jména po doživotním badání prohlašují skutečnost a pravdivost okultních fenomenů, dokazujících existenci samostatné

duše vládnoucí hmotě. Nejen proslulí přírodovědci, filosofové a universální učenci, jako Zöllner, Schiaparelli, Lombroso, Aksakow, Crookes, Wallace, Crawford, Edison, Flammarion, de Rochas, Richet, Oliver Lodge — abychom jmenovali jen ty nejvíce známé, jako rektory universit, vynálezce, průklestné objevitele a vůdce v různých oborech vědy —, kteří pojali okulní fenomeny do rámce svého badání, ale i sta novodobých, materialisticky zapřísáhnutých věhlasných učenců dalo v posledních dvou letech v psychologickém ústavu mnichovské university, jako svědkové mediumistických fenomenů, svůj potvrzující obšírný úsudek sv. p. Dr. z Schrenck-Notzingů.

V díle tohoto průkopníka na poli duševědném, které vzbudilo hluk ve vědeckých kruzích celého světa, jest otištěno 73 dobrozdání učenců a vynikajících osobností nepochybného smýšlení a soudnosti, jež ovšem tisk odpůrců zamlčuje. Uvádíme jen několik významných rčení těchto svědků pravdy:

Hrob Allana Kardeka na hřbitově Pére-Lachaise v Paříži.

Dr. Erich Becher, universitní profesor filosofie v Mnichově: „Marně hledal jsem nějakou možnost, jak by tyto zjevy za takových přísných podmínek mohly býti uměle neb podvodně prováděny. Jelikož nemohu nictakového nalézti, musím — pokud nebude dokázán opak — považovati tyto zjevy za pravé telekinetické.“

Dr. Hans Winterstein, profesor fysiologie: „O skutečnosti zjevů nemám ani nejmenších pochybností . . .“

Dr. Messer, profesor filosofie na universitě v Giessen: „Naproti tomu jsem toho názoru, že těchto fenomenů nelze vysvětliti známými přírodními zákony.“

Dr. Gustav Wolff, profesor university basilejské a ředitel ústavu pro duševně choré ve Friedmattu: „Vítejme, že se tyto zjevy vyšetřují takovým pokusně exaktním způsobem, neboť jsou tak zvláštní.“

Dr. H. Driesch, profesor filosofie v Lipsku: „Nevidím příčiny, proč bych měl o skutečnosti fenomenů pochybovati.“

Tajný rada Dr. Ferd. ryt. z Lindemannu, profesor matematiky na universitě v Mnichově, člen akademie věd: „Anižbych se pokoušel o vysvětlení fenomenů, jsem po tom, co jsem viděl, přesvědčen o jejich realitě.“

Dr. A. Schmidnoerr, býv. profesor filosofie v Heidelberku: „Fenomeny, které jsem viděl, činí dojem objektivní skutečnosti . . .“

Dr. Österreich, profesor university tübengenské: „O jsoucnosti materialisací není pochybností. Můžeme směle říci, že akademické oficielní uznání mediumistických fenomenů jest na nejlepší cestě.“

Dr. O. Fischer, profesor psychiatrie v Praze: „Přišel jsem k uzávěru, že jakýkoliv klam je zde vyloučen a že dlužno označiti fenomeny jako skutečnou telekinesi.“

Dr. E. Pauli, profesor fysiky na universitě v Jeně: „Nic nezdá se mně nevědečtější, nežli odsuzovati tyto pokusy bez vlastního přesvědčení se.“

Dr. med. a fil. Karel Gruber, profesor zoologie v Mnichově: „K vysvětlení uvedených událostí, jež jsem přesně pozoroval, zbývá jedině možnost, že jsou vyvolány jakousi dosud neznámou „silou“, tělesně odloučenou od media . . .“

Kdybychom chtěli uvésti všechna svědectví, potřebovali bychom k tomu malou knížku. Každý svědek líčí podrobně zažité okultní fenomony, všichni v základu spolu souhlasí. Tak vystupují jako svědkové pro: Dr. Wolfgang Weil, profesor vnitřní mediciny v Mnichově, Dr. Albrecht, soukr. docent v Mnichově, Dr. Sidney Alruz, profesor psychologie na universitě v Upsale, prof. Dr. Bastian v Mnichově, Dr Erich Kindburg, Dr. med. O. Lebrecht-Thümel, Dr. med. Martin Lenke, Dr. Fischer, Dr. phil. J. Böm v Mnichově, generál J. Peter, spisovatel Thomas Mann a mnoho jiných v dlouhé řadě.

Ale nehledě k potvrzením fenomenů, řada vynikajících mužů, předevšemi rektor university birminghamské, proslulý fysik sir Oliver Lodge, obhajuje ve velkém spise otevřeně spiritism.

* *

A přece se mnohý sotva škole odrostlý chasník a každý žák měšťan. školy považuje za oprávněna, vynésti o spiritistech ortel slabomyslnosti. Nedivme se! Veliká pravda, že máme nesmrtelnou duši, nesmí se v širokých vrstvách ujmouti, tak to chtějí moci spočívající v materialismu! Proto rozšiřujte tuto pravdu, kde jen můžete. Mlčení znamená zde spoluvinu!

Až posud vídeňská zpráva, ke které zajisté není potřebí poznámek.

Zajímavo jest také, že i „Národní politika“ ze dne 23. března t. r. přinesla úvahu „Může materialismus člověka uspokojiti?“ z péra p. Dr. Vítka, docenta neurologie na české

lékařské fakultě v Praze, ve které jest vysloveno mínění, že veškeré bědy, jež lidstvo prožívá, jsou důsledkem poklesu morálky zaviněné materialistickým názorem na život. Tvrdí, že požitkářství nemůže nadále uspokojiti člověka, neboť v něm ozývá se hlas duše. A duše jest ona druhá mocnější složka našeho života, která se nedá umlčeti, neboť jest základem našeho života, onou vyšší silou, vyvolávající naše cítění a myšlení.

*) Viz Spir Revui č. 4 letošního roku: Generální offensiva proti metapsychismu.

Děti a zjevy mrtvých.

Do „Revue Spirite" napsal prof. Ernest Bozzano. Přelož. B. Anthony. Dokončení.

VII. Tento případ jest příliš dobře znám, než abych se o něm zde šířil a proto omezuji se pouze na nejstručnější jeho obsah. Opatřen náležitými doklady, sdělen byl A. Aksakovem ředitelství „Annales des Sciences psychiques". Uvedu pouze několik řádků, nutných ku porozumění děje.

Po smrti sestry Kateřiny ujala jsem se její tříleté dcerušky. Maličká se na ni vůbec nepamatovala, ale v stáří 8 či 9 let počala o ní hovořiti, projevujíc vždy přání, že by ji chtěla viděti jako ji vídává ve snu. Jednou, když jsme opět seděly v saloně, povstala rychle a pravila: „Hle, tam přichází matinka!" Běžela ji vstříc a jala se s ní hovořiti. Když se to začalo opakovati, vysvětlila jsem jí, že se jí něco zdá a že není možným, aby ji mohla viděti. Dítě vyprávělo však o věcech, jež se udály před jeho narozením, o nichž ničeho nevědělo a vyřizovalo mi pokyny týkající se věcí, jimž vůbec nerozumělo tvrdíc, že mi to matka vzkazuje. Tu jsem uvěřila tvrzení své malé neteře ve zjevování se mé sestry a věřím v ně s celou duší. (Pí B. Pribitkov).

Projev započal obyčejně tím, že maličká běžela matce vstříc, přijala, jak se zdálo, polibek na čelo, usedla na určitou židli, tvrdíc, že matinka si tam vedle ní ráda sedá a potom začala promlouvati, uvádějíc obyčejně větu slovy: „Vyřiď tetičce to a to". Jednoho dne pravila mezi jiným: „Matinka mi povídá, že by se mohla také ukázati, ale obává se, abys leknutím nedostala otřes nervů. Děti se však nebojí a proto přichází ke mně. (Pí. M. Sabourov).

Naposledy projevila se Julince ve společnosti pí. Heraskov a loučíc se s ní, dodala, že již přestane k ní docházeti, poněvadž návštěv jejich již nepotřebuje, přijde však ještě jednou a to tehdy, až nadejde vážný okamžik v jejím životě a potom zmizela . . .

Julinka zatím dospěla a když byla 21 let stará, provdala se za velmi hodného muže, námořníka L. Dobrovolského, s ním byla nevýslovně šťastná. Po 20 letech, při svatbě své dcery, dostala následkem nastuzení rychlé souchotě jako kdysi její matka, a zemřela v 41 roce věku svého na Krimu, kde hledala uzdravení, Nechtěla zemříti, bránic se chorobě seč mohla; umírala při plném vědomí a v posledním okamžiku, jak vyprávěl p. Dobrowolski, objevilo se na jejím obličeji zvláštní překvapení, smíšené s hrůzou, když obrátivši se ku komusi neviditelnému, pravila: „Jest to možné!" S těmi slovy zesnula a není pochyby, že spatřila opět svoji matku.

Svědectví (p. Natalie R.)

Porovnávajíce tento případ s předešlým, vidíme, že v jednom případě jasnovidné dítě si hraje se zemřelou sestřičkou, kdežto v druhém dokonce se zemřelou mluví, což je teprve zvláštním, situace a příhody, jež se tu vyskytují, dokazují výmluvně, že se jedná o zvláštní, spiritistický případ. Všimněme si nejprve děcka, sloužícího za prostředníka mezi matkou a tetou, počínajícího rozmluvu slovy: „Vyřídíš tetičce" Dále události, o nichž dítě nevědělo a rady u věcech vážných přesahují duševní úroveň děcka devítiletého. Ku konci vyskytuje se slib matčin, manifestace ve vážném okamžiku života, slib, jenž byl splněn. Z toho jest vidno, že tento případ nelze vysvětliti auto-sugescí, pouhou sugescí či hallucinací, zkrátka, není zde žádné naturalistické hypothesy, která by ho dovedla řádně objasniti, zatím co logicky lze vznik jeho dle přirozeného vývoje faktů bez zvláštních obtíží vysvětliti. Snad se bude jeviti příliš jednoduchým, ale pro toho, kdo není zatemněn předpojatostí, bude tento závěr neochvějným.

IX. Případ. — Vyjímám zajímavou episodku z knihy „Palladia". Duch tento projevoval se p. Mamšitše-ovi v Petrohradě a byl spatřen i jeho malým hošíčkem. — Palladia zemřela u věku 15 let následkem rozšíření srdce za přítomnosti p. Mam., jenž ji velmi miloval. Po dvou letech začala se mu zjevovati a manifestace trvaly plných 17 let; byla spatřena i jinými osobami, ba i psem. Podávám episodku tak, jak ji p. M. napsal.

R. 1890 byl jsem se svojí ženou a dvouletým synáčkem u přítele Stryjevského ve Voroněžské gubernii. Jednoho večera vraceje se kolem 7 hod. večer z lovu, vešel jsem v zámku do komnat nám přenechaných, abych se převlékl. Komnata byla ozářena velkou lampou. V tom se otevřely dveře a do komnaty veběhl můj synáček Olek. Zůstal u mé lenošky a najednou se objevila Palladia. Vrhnuv pohled na synka, spatřil jsem, že se na ni upřeně dívá. V tom se obrátil ke mně a ukazuje na ni prstíčkem, řekl: „Tetička!" Vzal jsem ho na klín a vzhlédl, ale jí tu již nebylo. Dítě bylo klidné a veselé; začlo žvatlati, což vysvětluje pojmenování, jež dalo Palladii.

V tomto případě zjevení bylo spatřeno současně otcem i děckem. Z důvodu theoretických bylo by snad lépe, kdyby ji bylo nejprve spatřilo dítě; v tak útlém věku není však možný přenos hallucinace dítěte, ani vliv autosugesce. — U jiné příležitosti, když p. M. dlel u své nevěsty, zjevila se Palladia oběma. Jednoho jitra zjevila se nejprve nevěstě, která dosud ležela a potom ženichovi, který spal jinde. Dvojí zjevení mělo stejný účel. Palladia šeptala nevěstě: „Neboj se, jsem dobrá, milující" a ženichovi: „Byla jsem tam a viděla!" Usmívajíc se zmizela. Jak jest vidno, seznámila se nejprve s nevěstou a potom blahopřála ženichovi. Tehdy ji spatřil i pes Setter, ležící v komnatě p. M. Skočil na lůžko a vyl, maje na hřbetě hrůzou zježenou srst.

Za takových okolností nelze pochybovati o celé řadě nadpřirozených manifestací Palladiných.

X. Případ. Výtah ze spisu „Proccedings of the S. P. R." Pí. L. H., známá osobně s F. W. Meyerem, prosí, aby její jméno zůstalo veřejnosti zatajeno. — Pí. L. H. bylo osm let, když její matinka zemřela na Maltě a na své výslovné přání zůstala až do sedmého dne nepohřbena.

Týž večer panovalo úžasné vedro. Uložili mne dříve než jindy. Okenice zůstaly otevřeny a noc byla tak jasná, že komnata byla dostatečně osvětlena.

Pootevřenými dveřmi salonu viděla jsem svoji vychovatelku skloněnou nad ruční práci a pozorovala až do omrzení stejnoměrný pohyb pohybující se ruky, dokud jsem neusnula. Spala jsem kratičkou chvíli, načež jsem se probudila a obracejíc se k oknu, spatřila jsem matinku u své postýlky. Stála tu pláčíc, lomila rukama a naříkala. Nebyla jsem dobře probuzena, abych si byla uvědomila, že je mrtva — a to tím spíše, poněvadž jsem byla zvykla vídati ji v noci u své postýlky — vzkřikla jsem tedy: „Matinko, proč pláčeš?“ Ale v tom jsem si uvědomila, že jí už není a spustila hrozný nářek. Vychovatelka ihned běžela ke mně, ale když se ocitla na posledním ze schodů vedoucích do mé ložnice, padla na kolena, plakala a modlila se hlasitě. V tom již přicházel otec s druhé strany a já zaslechla ho volati: „Julie, má drahá Julie!“ Po těchto slovech matka se k němu obrátila, potom pohlédla na mne a lomíc bolestí rukama, odcházela pomalu do salonu a zmizela. — Vychovatelka tvrdila, že slyšela, jak šla kolem ní, ale toto tvrzení nemá tak dalece ceny, poněvadž byla strašně rozčilená.

Otec jí poručil odejíti a sám u mně zůstal, dokud jsem neusnula, snaže se mne přesvědčiti, že to byl pouze sen. Příštího dne mi však řekl, že zjevení viděl tak jako já, ale abych se nebála a až matinka zase přijde, abych jí vyřídila, že „tatínek chce s ní mluviti“. Slíbila jsem mu to.

Netřeba dokládati, že jsem jí nikdy více nespatřila.

Po letech svěřil se mi otec, že mu matinka slibila přijíti, bude-li jí to jen poněkud možno.

(Následují jména svědkyň).

V tomto případě musel by býti vyloučen předpoklad hallucinace, způsobený auto-sugescí, neboť děvčátko bylo již osmileté, avšak fakt, že bylo nepřipravené, jak dokazuje oslovení fantomu, tomu odporuje. Druhé osoby přišli teprve na její pokřik, spatřily však současně zjevení, není tedy myslitelno, že by byly uposlechly telepaticky a podlehly sugesci.

Hypothesou sugestivní nelze však vysvětliti tu okolnost, že zesnulá dala svému manželi slib, který sice splnila, ale právě on byl poslední, jenž ji spatřil, důkaz to nade vše jasný, že se tu nejedná o „vyčkávací sugesci“. Zároveň to ale svědčí o skutečném splnění slibů daných živými.

Z Jugoslavie.

„Jutro“, liberální list chorvatský, uveřejňuje několik případů snů prorockých, které se později ukázaly býti správnými. Dva z nich přejímáme.

V březnu roku 1919 konal jistý finanční strážník italský službu na státní hranici. Jednoho dne zmizel. Jelikož se celý týden ze služby nevracel, začalo ho velitelství hledati, avšak bez úspěchu. Uběhlo léto, dvě a nešťastní příbuzní již skorem zapoměli na svého syna. Jedné noci zdálo se matce, že syna zabili pašeráci a zavlekli ho do nějaké osamělé jeskyně. Pohřešovaný syn zjevil se jí totiž ve snách a podrobně popsal krajinu i místo, kde jsou uloženy jeho kosti. Matka vyložila sen svým domácím, kteří hned odcestovali na označené místo a přesně na místě, které syn ve snu matce popsal, našli jeho kostru. Vedle leželo několik zrezavělých předmětů, v nichž matka ihned poznala majetek svého syna. —

* * *

Zajímavý jest též případ bývalého italského konsula v Moskvě, doktora Achila Biondi-ho, který cestoval před smrtí papeže Pia X. do Říma. Cestou se zastavil v Padově, kdež se ubytoval v hotelu „Savoia“. Když ulehl, zdálo se mu, že papež zemřel a že byl přítomen korunování nového papeže. Divno je zvláště to, že věděl určitě, že bude za papeže bolounský biskup a že po korunování bude se jmenovati Benedikt XV. O divném snu vyprávěl konsul majiteli hotelu a ještě některým jiným osobám. Tenkráte se mu lidé smáli, ale jaké bylo jejich překvapení, když se sen brzy nato uskutečnil. Po příhodě uveřejnil konsul celý případ v jistém padovském listu a uvedl i jména svědků, kterým sen vyprávěl hned potom, kdy se mu zdál. A. B Hub. Cejle.

Ještě něco o „mediu“ Laszlo-Laszlo.

Dr. R. W. Hynek.

Je mi potěšením a zároveň zadostučiněním, že zvláštní náhodou dostal se mi včas do ruky obšírnější spisek MUDra. Schrenck-Notzinga z Mnichova „Podvod media Ladislava Laszlo“, který vyšel před nedávnem v nakladatelství Osvalda Mutze v Lipsku.

Spisek doplňuje a potvrzuje řádky mé v předešlém čísle psané. Vysvětluje hlavně mnoho z podvodných machinací tohoto „media“, čímž jsou nám dány výtečné pomůcky k odhalování podobných triků a úskoků.

Zprávy z peštských listů, otištěné našimi listy „Prager Tagblatt“ a po něm tuším i „Národními Listy“, zněly tak zmateně, že ihned bylo mi jasno, že zde běží asi o podvodný útok na čest a vážnost tak osvědčeného a svědomitého badatele, jakým jest právě Dr. Schrenck-Notzing*) n. b. policejní expert v těchto zjevech pro Mnichov a Berlín.

Znám ho osobně z kongresu varšavského, kde jsem několikrát s ním hovořil a právě jeho klidu, nestrannosti a neúmorné píle si nesmírně vážím. Noviny psaly, že Laszlo podvedl Sch.-N. tak, že tento chtěl s ním dokonce jakési turnée vědecko-propagační po Evropě podniknouti. A konečně, že Laszlo sám prohlásil veřejně, že ho (Schrenck-Notzinga), nejlepšího to pracovníka na poli vědeckého okultismu, blamoval a tudíž, že všechny materialisace, celý metapsychismus je podvod, na který několik lehkověrných badatelů, třebas profesorů a t. d., se dalo tak lehounce nachytat!

Skutečnost však byla a je docela jinou. Je pravdou, že Schrenck-Notzing, pozván jsa Tordaiem, poctivým a zasloužilým průkopníkem okultismu v Budapešti, vyhověl pozvání a 8. října min. roku v bytě téhož súčastnil se seance, která byla negativní, jak dále vysvitne, bylo to ohledávání půdy.

Po té následovalo 9. října druhé sezení. Z úst media objevila se jakási bělavá massa, která vzdorovala magnesiovému osvětlení při fotografování (kdežto pravá materialisace bleskurychle mizí) a která také v jiné formě v témže sezení po druhé byla fotografována.

V následujících seancích 10. a 12. října konaly se další positivní pokusy, po nichž vrátil se Schrenck-Notzing do Mnichova a odtud již 15. října 1923 psal Tordaiovi, pořadateli seancí o Laszlo-Laszlo následovně: „Důtklivě zrazuji od toho, aby se šlo nějak na veřejnost s pokusy, jichž výsledky nejsou dostatečně zralé a objasněné. Jsou tu odpory s obdobnými úkazy u jiných medií a nelze tudíž usuzovati na nadpřirozený původ jejich; nejsou dosti přesvědčivé. Mně se zdá býti proto nutným, aby při nejbližší příležitosti zcela jednoduše podobný fantom se mediu neočekávaně, k vůli zkoušce, třeba i s mírným násilím odejmul, protože nelze vše slepě za nadpřirozené přijímati.“ (Citované brožury str. 16) Tamtéž dále píše Schrenck-Notzing „půjdete-li na veřejnost s podobnými pokusy, můžete se dožíti těžkého zklamání“.

Tento dopis mluví tak jasně a určitě a k tomu byl dne 2. ledna 1924 doslovně takto v „Pester Loydu“ otisknut, čímž Sch.-N. byl jednou pro vždy na své vědecké cti obhájen.

Podvod media Laszlo-Laszlo byl odhalen dne 27. pros. 1923, kdy medium po seanci (již účastnilo se vždy svlečeno a jen v koupačkách) vzbudilo pozornost svým kulháním a záchvatem u pohovky, kde pak v nepřítomnosti media ve vedlejší místnosti se oblékajícího nalezeny jeho pomůcky t. j. podvodné „teleplasma“, mokrý to a zmaštěný kus obinadla úzkého a as 1 m dlouhého. Objev tento byl zatajen „mediu“, které pod záminkou ztráty snubního prstenu se vrátilo, aby si svoje „zjevovaníčko“ odneslo.

Smluven křížový výslech a Laszlo-Laszlo dne 29. prosince přiznal se ke všemu a jmenoval i své spolupodvodníky a to malíře Eitel Saszy-ho, jednoho lékaře a jednoho právníka, kteří mu umožňovali, aby půldruhého roku nejhanebnějším způsobem byl klamán vrchní účetní rada Tordai. Tedy podvodník neodhalil se sám, nýbrž byl chycen.

A jaké to bylo s tím turnée?

Jistý profesionelní hypnotisér Eugen Schenck dozvěděv se o mediu Laszlo-Laszlovi, počal sháněti finančníky a chtěl podniknouti s tímto cestu po různých státech. Nepřátelé však tvrdili, že to není Schenck ale Dr. Carl Schrenck-Notzing, aby mohli jen okultismus zvláště vědecký hodně zostudit!!

Jisto je, že bez hanebné spoluúčasti oněch výše jmenovaných tří intelligentů, osobních přátel a spolupracovníků Tordaiových, nemohl by ani tak rafinovaný podvodník, jakým byl Laszlo-Laszlo, ve svých tricích ukrývání podvodné hmoty v konečníku, v židlích, v kapsách spoluúčastníků, pod nábytkem a t. d. vystačiti na tak dlouhou dobu.

Použití přinesených věcí bylo mu umožněno tím, že kontrolující osoba uvolňovala mu v kritický okamžik ruce, nebo alespoň jednu.

Zajímavou jest ale okolnost, že t. zvanou ruminaci, t. j. polykání a vyvrhování podvodné materialisace, která tak stále straší v hlavách a útocích našich odpůrců, neodvážil se používati. Jest to prakticky příliš obtížné proveditelná věc.

Výsledek a závěr protokolů při odhalení Laszlo-Laszlo sepsaných, jichž zvláště spisovatel Aladar Kalmar se byl súčastnil, končí slovy:

„Nade vší pochybnost je zjištěno, že člověk duševně vadný byl najat, aby napodobil známé metafysické zjevy, by takto byla připravena zničující rána proti badatelským směrům moderního okultismu. Je prokázáno, že byly zvoleny prostředky a cesta, které přímo zločinnými označeny býti musí."

Tedy již k takovýmto způsobům boje uchylovati se musí odpůrci naši.

A účast sensacelačného nepřátelského tisku? -

Na tuto otázku odpoví si každý soudný čtenář sám.

*) Poznámka redakce. Portrét jeho jsme přinesli v 8. čísle minulého ročníku zároveň s obšírnějším jeho životopisem.

Různé zprávy.

Jasnovidecký pokus anglického státníka Balfoura. Tento pokus, který uvádí Anrev Lang v úvodě ke své knize »Crystal Gazing« („Zření v křišťálu"), dokazuje, že i Artur Balfour, bývalý všemohoucí anglický státník, povýšený pro své zásluhy na hraběte a lorda, praktikoval úspěšné psychické jasnozření. Lang sděluje, že zapůjčil křišťálovou kouli nejprve paní Balfourové, která v ní spatřila ihned jakýsi starodávný nábytek. Její bratr, sir Balfour, který byl přítomen, se jí však vysmíval, ale sotva nahlédl sám do křišťálu, užasl, neboť v něm uzřel celou scénu a zvláště kterousi dámu, kterou dobře znal, sedící pod lampou. Chtěje zjistiti, zda viděl správně, odebral se sir Balfour za několik dní ze Sv. Andrewsu, kde přebýval, do Edinburku k oné dámě, paní Grantové, a ta potvrdila nejen skutečnost celé scény, ale užasla zároveň nad podrobnostmi; pokus jest zajímavým i proto, že v komnatě, v níž paní Grantová v době pokusu seděla, byly okennice neprodyšně zavřeny.

I později ještě provedl sir Balfour celou řadu jiných pokusů s křišťálovou koulí a všechna jim zřená fakta byla úplně potvrzena. Dr. L.

Neleň, nerozčiluj se, neboť jsi věčný. Naděje v život věčný je tedy základem naší víry životní. Víry, pravím, protože na víře život a práce je založena. Skepse, pochybování je k práci neschopna. Ale víra naše již nemůže býti slepá, nýbrž odůvodněna; můžeme mít jen víru, která prošla ohněm kritiky, tedy přesvědčení

Masaryk.

Předzvěstný sen. Londýnský »Obser« zaznamenává sen manželky důstojníka obchodní lodi »Serge« paní Kristy Blussové. Jedné noci totiž se jí zdálo, že loď, na níž sloužil manžel, se potopila, ale posádka že se zachránila. Hned druhého dne šla jmenovaná do ministerstva námořnictví, kdež vyprávěla svůj sen. Tam jí však bylo sděleno, že žádná zpráva o podobném neštěstí nedošla. Za několik dnů však sen paní Blussové se potvrdil

Kolik se u nás prokouří? V r. 1922 spotřebovalo se v Čsl. republice za 1886 milionů Kč tabákových výrobků. V r. 1923 od ledna do konce září prokouřilo se 1250 milionů Kč. Doutníky „Coronas" stojí kus Kč 20·13, balíček se 4 kusy Kč 80·50. Mluva čísel je zřetelna, není potřebí poznámek.

Naše vítězství.

Může rubáš, který halil mrtvé tělo, mluviti? Odpověď na tuto otázku často předkládanou může býti pouze jediná: „Nikoli, rubáš sám nemůže mluviti, ale rubáš, který náležel mrtvému a jest ještě prostoupen jeho fluidem, jeho aurou, umožňuje odvtělenému, že je s to snadněji se projeviti a tedy i vydávati hlasitější a zřetelnější zvuky, zvláště, jestliže se dotyčný jednotlivec teprve nedávno odvtělil.

Dr. L.

Úspěchy chirurgie před dvěma tisíci lety. V jednom budhistickém chrámě nalezen byl nedávno starý rukopis, v němž je podrobně popsána operace a zároveň i sděleno, jakých prostředků se při ní užívalo, šlo-li o našití nového nosu. Rukopis pochází z doby asi 500 let před Kristem a je tudíž zjevno, že pořiditi beznosému nos nový z kůže z čela, není zázrakem moderní chirurgie, jak byla nazvána tato operace, když po prvé v současné době byla provedena.

B. Anthony.

Politikové. Všeobecně se ví, že velcí politikové dbali přísně střízlivosti a že proto žili abstinentně aneb téměř abstinentně. Možno uvést z dob světové války několik nejvýznačnějších generálů francouzských, rovněž Clémenceau-a, Lloyda George, Wilsona, z pozdějších dob Hardinga, Musoliniho; příklad Masarykův a Benešův je známý, charakteristickou osobou je tu anglický politik Asquith. Šel klidně a houževnatě za svým velkým cílem. Sám liberál, bojoval neochvějně proti aristokratismu anglickému a vybojoval v r. 1911 vítězství tím, že donutil panskou sněmovnu, aby se vzdala svého veta nad zákonodárstvím sněmovny poslanecké. Asquith vynikal nejen jako politik, ale i svou vzornou povahou; byl také stejně jako jeho choť, jedním z vůdců protialkoholního hnutí. (Vyšší Národ).

Sir Conan Doyle ukončil svoji přednášku na mezinárodním kongresu v Liége následujícím vypravováním: „Znamenitému malíři francouzskému Tissotovi zemřela nevěsta, krásná, mladá dívka. Miloval ji vřele a když po mnoha letech přišel do Anglie, požádal Araba-medium, aby mu ukázal její obraz. Zasedli v tmavé místnosti, nepatrně červeným světlem ozářené, a pojednou objevila se u Araba zářící pára.

Slučovala se ve tvary a konečně objevila se užaslému malíři dokonalá postava jeho bývalé nevěsty, zahalena v průhledné závoje.

Když se Tissot vrátil zpět do Francie, vymaloval obraz mladé dívky, držící Araba za ruku. Tak zvěčnil podobu své krásné nevěsty.

B. A.

Hroby Absalona, Jakuba, Jozafata a Zachariáše odkryty. Korespondent londýského „Timesu" uveřejňuje zprávu o výsledku archeologických prací v Jeruzalémě za účelem odkrytí biblických dolin Kedronu a sděluje, že archeologům podařilo se odkrýti čtyři pomníky, jež uznány byly za hroby Absaloma, Jozafata, Jakuba a Zachariáše. Tyto pomníky stojí uprostřed velkého počtu současných hrobů židovských. Práce na odkrytí hrobů, trvající přes dva měsíce, pozůstávala v odklízení ohromné vrstvy hlíny a písku.

Pomník Absalona má pocházeti z dob Machabejských. Při odkrývání hrobů byl nalezen i starý římský peníz z dob římských obyvatelů v Judei. Rovněž nalezen i stříbrný prsten s nápisem hebrejským z doby Nehemiáše. Orthodoxní židé v Jeruzalémě protestovali proti dalšímu odkrývání hrobů, jakožto proti zneuctění jejich představitelů.

Novodobí proroci. Proroci se množí. V Tišnově jest „Eliáš" a před nedávnem dozvěděl jsem se a konečně prošlo to už i novinami, že v Němčicích na Hané má tento svého konkurenta, který zase tvrdí o sobě, že jest „utěšitel duch pravdy".

Oba prorokují konec světa. Tišnovský prorok předpovídal ho na rok 1925, nyní prodloužil termín o 2 roky, tedy do 1927, němčický to béře ale radikálně a počítá konec světa na 24. červen 1924.

V důsledku toho všichni jeho stoupenci, je prý jich ke 400, pozabíjeli a snědli všecka prasata určená na krmení, prodávají šatstvo, nábytek, a je-li to pravdou, co se o nich vykládá a píše, jest to hotový středověký blázinec ve dvacátém století. Mají prý mezi sebou i panenku Marii a dva apoštoly.

Zase obrázek, kam zavádí člověka klerikální pověra a fanatismus.

Nevědomci a nepřátelé použijí snad příležitosti a budou poukazovati na ně jako na spiritisty. Nebylo by divu; přesvědčili jsme se, že každá zbraň jest jim dobrou.

H. Vaněk

Povinnost. Jest povinností každého uvědomělého spiritisty bojovati nejen proti pověře klerikální, ale i proti pověrám vůbec. Jest nutno, aby na různé to nekritické sedánkaření, jsoucí na újmu upřímné, poctivé a vědecké práci ve spiritismu, ba i na újmu správného chápání Boha a náboženství, bylo poukázáno se vší rozhodností. Jest ještě mnoho toho, co spiritismem není a za spiritismus se pokládá a to vše musí býti osvětleno nebo odstraněno, neboť to jest hlavní překážkou rozvoje hnutí a neinformovaná veřejnost odsuzuje pak na základě toho skutečné spiritistické badatele.

H. Vaněk.

Na Slezsku v různých místech, jakož i v Mor. Ostravě konal zajímavé přednášky o magnetickém léčení, síle vůle atd. krakovský prof Czerbak. Prof. Czerbak ma vlastní medium a demonstroval své přednášky experimenty. Vedle magnetického vyléčení předvedl na různých místech vzácné pokusy telepatické, jasnovidné, vybavení dvojníka media a přenos věcí bez doteku (telekinese). Zajímavé tyto přednášky těšily se hojným návštěvám všech tříd obyvatelstva. Z Ameriky dostává se nám stále nových a nových zpráv o daleko zajímavějších veřejných seancích s výsledky velmi zdařilými za přítomnosti až 5000 osob.

Upozornění. Předpovědi, jež přinesli jsme v prvých číslech listu, nápadně se plní. Nemáme v úmyslu dělati proroky, nýbrž, pokud nám možno, posvítiti na cestu do života lidského, abychom společně mohli kráčeti v roce poněkud vědoměji, určitěji. Buďme opatrnými v rozháraných těchto dobách na každém kroku denního života našeho a budeme ušetřeni mnohých těžkostí, do nichž upadá člověk nevědomý. Buďme vědomými, opatrnými u vědomí, že ještě hodně obrazů nečekaných objeví se na obzoru lidstva. Nový zítřek přinese věci nové.

Nezdařený útok. Některým nepřátelům psychických věd dělá to asi potěšení, mohou-li vyvolati sensaci a takto urážeti media. Takový útok měl býti připraven i na proslulé medium štyrsko-hradecké — Silbertovou. Redakce tamějšího listu „Montagszeitung" vyzvala všechny osoby, jež by byly ochotny postaviti se za pravdivost medijních zjevů (plamenné fenomeny, rozplynutí hmoty, telekinese, akustické fenomeny atd.) paní Silbertové, aby se přihlásily. V několika dnech došlo redakci 165 jmen a adres lidí všech stavů a povolání, mezi nimiž více než p a d e s á t a k a d e m i k ů. Redakci jmenovaného pondělníku byla přislíbena s e a n c e, která se také koncem února konala za přítomnosti lékařů, průmyslníků, inženýrů, žurnalistů, juristů a úředníků za nejpřísnějších kontrolních opatření a její, ostatně samozřejmý, výsledek byl, že „p o č e s t n o s t p a n í M a r i e S i l b e r t o v é j e s t p o v ý š e n a n a d v š e c h n y p o c h y b n o s t i". Jak jest také zřejmo, už i některým seriosním politickým listům počíná toto prázdné štvaní proti psychickým vědám býti hloupým a ozývají se proti němu.

Těžký zločin hyptnotisera. Berlínský „Tag" a po něm i jiné listy uveřejnily neuvěřitelný případ zločinu pomocí hypnosy, odehravší se v Berlíně. Dr. Achilles zmocnil se hypnoticky 23 letého syna tamějšího generála B. a toutéž cestou připravil ho o zrak. Jednalo prý se zde o pokus vyděračství na rodičích osleplého. Po dvuměsíčním oslepení byl případ náhodně odkryt jedním do hyptnotismu a spiritismu zasvěceným vědcem, známým spolupracovníkem berlínského „Tagu" Hans Heinrichem Grunwaldtem. Grunwaldt široce se rozepisuje, kterak slepého zhlídl, všimnul si ho, seznal dle určitých známek, že se zde nejedná o případ přirozeného oslepnutí. Dne 20. ledna podařilo se Grunwaldtovi osleplého dostati do svého bytu a tu po kávě a delší chvíli rozhovoru jal se Grundwaldt slepého odhypnotisovávati. Stačilo jen několik magnetických tahů a zrak počal se vraceti. Teprv nyní dozvěděl se Grunwaldt, že dotyčný nachází se u jmenovaného doktora filosofie v léčení, z čehož také vysvítalo, že tento doktor jest také jeho škůdcem. Právě za společného rozhovoru Grunwaldta s osleplým zavzněl zvonek telefonu a Dr. A. oznamuje, že si v krátku pro pacienta přijde. Když to mladík uslyšel, klesl zdrcen. Po chvíli otevřely se dveře a doktor vstoupil. Jediným pohledem poznal situaci a pokusil se dostati znovu mladého muže pod svůj vliv. Když se mu to nepodařilo, ztratil hypno-

tisér důvěru v sebe, kvapně opustil dům na způsob útěku, leč mladý muž ho následoval. Ještě téhož večera bylo zahájeno pátrání, věc oznámena i lékařům, kteří se marně pokoušeli stanoviti diagnosu; rodičové byli o tom ovšem rovněž uvědomění. Ježto otec osleplého byl churavým, rozhodla se matka s Grunwaldtem zajíti do bytu Dr. A. a nešťastníka vysvoboditi. Hypnotisér však se zdráhal násilně matce syna vydati a dokonce ho před očima matky znovu hypnotisoval. Zavolán byl sanitní rada, jehož pomocí podařilo se nemocného odvézti. Nemocný byl úplně apatický. Na nádraží pokoušel se však vytrhnouti a vrhnouti se pod přijíždějící lokomotivu. Patrně byla tomuto uložena tak zvaná posthypnotická sugesce sebevražedná. Nešťastník dopraven byl domů, a celá záležitost oznámená kriminální policii, která po prozkoumání události zatkla ihned Dr. A. Nemocný se počal zotavovati; zraku znovu nabyl pod vlivem zachránce Grunwaldta. Občas vynoří se mu znenáhla vzpomínka na vše, co v posledních dvou měsících byl prošel. Úřední řízení jest dosud v proudu a jak vyzní, není dosud známo. Bylo by dobře, kdyby lidstvo bylo poučeno, jak v takovýchto případech si pomoci a zachrániti se.

Čtenářům, znajícím španělštinu, sdělujeme, že v Mexiku vychází skvostné dílo veliké důležitosti a zajímavosti, týkající se tamějších vykopávek, starých spisů a podání pod názvem „El Mexiko antiquo". Vyšel již II. svazek. Úprava díla, jak i vyobrazení, jichž jest množství, jsou věru mistrovská díla. Za dílem tím stojí profesoři mexické archeologie, známí svou učeností a svědomitostí. Dílo dochází velkého obdivu a sympathie. M. K.

Moravská hlídka.

„Vesmír" v Prostějově pořádal 3 března veřejnou přednášku MUDra. Hynka z Prahy na thema: „Věda metapsychická v cizině a u nás." Přednáška byla demonstrována světelnými obrazy.

Dne 9. března konána tamtéž druhá přednáška br. H. Vaňka na thema: „Je-li spiritismus pravdou nebo pověrou."

Ve Vsetíně pořádána 2. března důvěrná schůze stoupenců, na níž referoval zemský dův br. H. Vaněk „O duševních silách člověka"

Ve Bzenci přičiněním snaživého br. Ant Fermana uspořádána byla veřejná přednáška na thema: „Existuje-li Bůh a nesmrtelnost člověka." Referoval br. H. Vaněk.

Výkaz organisačního fondu od 1./1. do 31./3 1924.

Příjem.

V hotovosti z r. 1923	Kč	195·60
Vsetín věnoval	„	40·—
Bzenec „	„	47·40
Celkem	Kč	283·00

Vydání.

Za korrespondenci	Kč	23·10
za cestovné	„	90·—
zbývá v hotovosti	„	169·90
Celkem	Kč	283·

H. Vaněk.

Vídeňská hlídka.

Jak viděti, hnutí spiritistické vzmáhá se na všech stranách. I ve Vídni „Sdružení českosl. spiritistů" vykazuje dle programu značnou činnost. Tak pro měsíc duben měli stanoven následující program:

13. přednáška o spiritismu a vědách příbuzných;
20. přednáška o astronomii;
21. členská akademie za přítomnosti br. Sezemského;
27. přednáška o okultních pravdách.

Přejeme hojně zdaru!

Slezský věstník.

Členská schůze v květnu konati se bude dne 18 o 2 hod. odpol. ve spolkových místnostech v Radvanicích.

Listárna redakce.

Americkým Čechům-spiritistům! V poslední době píše nám celá řada našinců z Ameriky. Rádi by se z různých těch končin poznali, rádi by společně pracovali. Žádají adresy členů, stoupenců, odběratelů atd. Týdně vyřizujeme takové žádosti, leč ty se stále množí. Radíme Vám tudíž: obraťte se s důvěrou všichni, kdož toužíte po společném seznámení a práci, na br. Josefa Cieslara, Bax 232. East Juniata Pa. North Amerika, který Vám zajisté vyhoví a zprostředkuje vzájemné seznámení a zcelení.

Kdo píšeš a žádáš odpověď, přilož známku!

Některé zaslané články není nám možno jak bychom si přáli, uveřejniti ihned pro nedostatek místa, ale také ně dojde řada. Jen o trochu poshovění prosíme.

Spisy redakci zaslané.

E. Rolland: „L' **Essor de l' Humanité**" Stran 245 Cena 7 fr.

H. Durville: „**Je veux reussir!**' L' Auto-suggestion emotionelle dans la Cure morale. Vydalo nakladatelství H. Durville, Paris IV, Rue Saint Merri 23.

Gabriel Delanne: „**L' ame est immortelle**". Demonstratin expérimentale de l' Immortalité.

Ernest Bozzano: **Phénomenes psychiques an moment de la mort**' Stran 260. Cena 5 franků.

Allan Kardek: **„La Genése les miracles et les prédictions selou le spiritisme.** Stran 460. Cena 9 f. Všechny tři spisy vydalo „Editons de la B. P. S. Paris 8, rue Copernik (16 e).

Knihovna „Jiskry' 4. svazek „**Nová Myšlenka**" Návod k získání osobního magnetismu pěstováním gymnastiky mentální. díl II. 80 stran 6 Kč. Svazek V. díl III. 90 stran 6 Kč. Svazek VI. „Tajemství úspěchu" 88 stran 6 Kč. Svazek VII. „Výcvik paměti" 116 stran 8 Kč. Svazek VIII. Sugesce a láska 72 stran 6 Kč Svazek IX. Moc nad osudem, 68 stran, 6 Kč. Prof. Lakšmi Narasu: „Buddhismus" Stran 128. Cena Kč 8.

Vydalo „Národní knihkupectví" Alois Srdce, Praha II. Spálená 19.

Tiskovému fondu zaslali:

Neznámý z jámy „Suchá" Kč 2·-, J. K. Přívoz Kč 40·-, F. P. Přívoz Kč 14·-, Ing. Fr. J. Třinec Kč 22·-.

Část insertní.

„Spiritistická Revue" starší ročníky zasílají se brožované:

I. **ročník** za	Kč 16·—
II. **ročník** za	Kč 26·—
III. **ročník** za	Kč 34·—
IV. **ročník** za	Kč 28·—

Při odebrání všech čtyř ročníků poskytuje se sleva.

Mimo to lze dostati **drobné spisky:**

Vegetarismus 32 stran	Kč —·60
Kterak ovládneme sebe 20 stran	Kč 1·40
O duševním boji u člověka	Kč —·60
O významu pravé lásky 24 stran	Kč —·70
Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš 38 stran	Kč —·60
Všech pět spisků zasílá se za	Kč 3·50

Administrace „Spirit. Revue" v Radvanicích 311 u Ostravy, Slezsko.

Záhada člověka

(Úvod ve studium tajných věd)

Napsal Dr. K. du Prel.
Stran 104. Cena Kč 4·60

Dodá administrace tohoto listu.

Doporučenihodný spisek.

»Umělci abstinenti«

od akad. malíře Jana Dědiny. Spis pojednává velmi pěkně o umělcích abstinentech doby naší i minulé. Spis má 90 stran a cena jeho jest 4 Kč.

Doporučujeme vřele

časopis **„Die Glocke"**, list německých spiritistů v republice, přinášející články ze všech oborů duchovních věd. Roční předplatné Kč 20. Redakce a administrace „Die Glocke" Mladé Buky u Trutnova, Čechy.

Fysikální mediumita.

Přehled vědeckých badání v době nové. Napsal řed. ing. Viktor Mikuška, předseda Společnosti pro psychická badání v republice Československé. Stran 150, illustrované. Cena Kč 18·—. Vydalo nakladatelství »Sfinx« v Praze II. — Zbořenec č. 28.

Nová kultura

populárně psaný měsíčník pro zdravotnictví počal právě vycházeti již v XIII. ročníku. Ze zajímavého obsahu prvých dvou čísel uvádíme: O stárnutí a jeho potírání. Nákaza pohlavní a manželství. Křivice (rady matkám a ošetřovatelkám s vyobrazeními). Zákon na ochranu mladistvých osob před lihovinami. Odruda lidská s ochablým břichem propadávající degeneraci. Krtice (skrofulosa s vyobrazeními). Vyléčení nervosy umělým horským sluncem. Pěstujme harmonické soužití svého vědomého a podvědomého já. Sexuelní problémy a morálka. Protialkoholní hlídka. Lékařský rádce ve zdraví i chorobě k volnému použití čtenářů. Různé zprávy a jiné. Administrace **Nové kultury** v Praze II. Na Zderaze 3. Zašle na požádání ukázkové číslo zdarma.

Čtěte spiritistickou filosofii:

„KNIHU DUCHŮ"

zjevenou vyššími duchy prostřed. různých medií. Systematicky upravil Allan Kardek (Hip. Léon Denisard Rivail, prof. astronomie a fysiky v Paříži). Stran 336. Cena Kč 25·—.

„NOVODOBÝ SPIRITISMUS"

Toto velice cenné, 70 obrazci illustrované dílo jest nutné pro každého, kdo chce seznati dějiny a rozvoj spiritismu. Stran 208 men. form. Cena Kč 10·—.

„ROSA DUŠÍM"

kniha tato psána jest medijně čistými bytostmi. Přináší klid a posilu znaveným duším v dnešní době rozháranosti. Obsahuje 516 stran vel. osmerky s 617 projevy. Cena Kč 30·—.

Uvedené knihy proti hotovému placení zasílá: **Edice Spirit, Nová Paka 495, Čechy.**

Seznam doporučeníhodných knih:

Arje S. Ph. dr.: **Kabbala** . . . . Kč. 20·—
Atom: **Kniha života** . . . . „ 14·—
Arnold Hans: **Ideál veškerenstva** . . „ 1·—
Bergka J. prof. a Gerling: **Umění správně mysliti** 25·—
Bulver Lyton: **Magův dům** . . . . „ 2·—
„ **Zanoni 2 díly** . . . . . „ 17·60
„ **Poslední dny Pompeji** . . „ 33·40
„ **Podivná historie I. díl** . . „ 18·—
„ „ „ **II. díl** . . „ 34·50
Blackie: **Sebevychování** . . . . . . „ 8·80
Bělohradský J. St.: **Dějiny papežů** . . „ 5·40
„ **Duch Pravdy 1923** . . „ 7·—
Barthová L: **První čes. veget. kuchařka** „ 16·—
Correlli: **Román dvou světů** . . . . . „ 29·70
Černý: **J. A. Komenský** . . . . „ 13·20
Conan Doyle: **Tajemství zámku Gloomberu** 15·—
Coué Emile: **K vítězství nad sebou pomocí vědomé autosugesce** „ 9·80
Denis Leon: **Proč žijeme** . . . . „ 3·—
„ **Po smrti** . . . . „ 24·30
„ **Neviditelný svět a válka** . . „ 23·—
Delanne: **Perisprit** . . . . „ 5·—
Dědina Jan: **Z lásky** . . . . „ 10·50
Dědina J. **Duch Pravdy I. díl** . . . . . „ 6·60
„ „ „ **II. díl** . . . . . „ 6·60
Dlouhý prof.; **Léčivé rostliny** . . . . . „ 33·—
Durville H.: **Praktický Magnetism** . . . „ 13·80
Durville H.: **Kterak ovládneme sebe** . . „ 1·40
Duz M. dr.: **Astrální medicina** . . . . „ 16·—
Eliáš dr.: **Mrtví se mstí** . . . . „ 7·—
Felix: **Jak mohu působiti do dálky** . . „ 2·07
Flammarion: **Na nebi a na zemi** . . . „ 16·60
„ **Před smrtí** . . . . „ 39·—
„ **Při smrti** . . . . „ 36·—
„ **Po smrti** . . . . „ 33·—
„ **Konec světa** . . . . „ 27·50
Griese Ot.: **Kosmoskop přístroj s návodem** . . . . „ 50·—
Gerling R.: **Umění koncentrační** . . . . „ 26·—
Geley dr.: **Příspěvek ku studiu dělených projevů medijních** . . . . . „ 4·50
Grookes prof.: **Spiritualism a věda** . . „ 5·20
Hauner E.: **Slovníček spiritualistický** . „ 9·80
Hofmeister R. R.: **Extase, úžasy a vidění** „ 15·—
Hynek dr.: **Záhada života i smrti** . . „ 3·—
Heise **Stáří světa podle okult. nauk** . „ 3·50
Hyne; **Potopa Atlantidy** . . . . „ 11·—
Jerza: **Hodiny šťastného člověka** . . . „ 6·—
Tatvické hodiny . . . . „ 4·—
Janeček Jar.: **Před branou vyšších světů** „ 32·—
Jezdinský prof.: **Jasnovidnost** . . . . . „ 5·—
„ **Za pravdou** . . . . . „ 18·15
„ **Moje jasnovidecké pokusy** 5·—
Jamblich: **O mysteriích egyptských** . . „ 25·—
Komenský J. A.: **Hlubina bezpečnosti** . „ 12·16
„ **Labyrint světa a ráj srdce** . . . . „ 6·60
Kunčický J.: **Vegetarismus** . . . . . . „ —·60
„ **O duševním boji u člověka** „ —·60
„ **Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš** „ —·60
K. J: **O významu pravé lásky** . . . . „ —·70
Kardek Allan: **Kniha duchů** . . . . . „ 25·—
Limberská: **Přislovečník** . . . . „ 5·—
Marden: **Divotvorná moc správného myšlení** . . . . „ 15·40
„ **Vůle k činu** . . . . „ 16·—
„ **Cesta lásky** . . . . „ 19·50
„ **Vůle a úspěch** . . . . „ 9·—
„ **Cokoli konáš, konej dokonale** „ 3·30
Marden: **Klid, síla, blahobyt** . . . . . „ 9·—
Meixner prof.: **Praktická telepatie** . . „ 14·80
Moudrá Pavla: **Čtyři veliká náboženství** „ 9·—
Marryatová: **Není smrti** . . . . (rozebráno)
Mavéric: **Hermetické léčení rostlinné** . „ 27·—
Mikuška ing.: **Vývoj a nynější stav psych. badání v Anglii** . „ 2·20
„ **Fysikální mediumita** . . „ 18·—
Mikuška Vikt. prof.: **Věda metapsychická a její nynější stav** . . „ 18·40
Metličanský: **Spiritické povídky** . . . „ 2·—
Mulford: **Zlořád umírání** . . . . . . „ 10·—
„ **Dar Ducha**, vyšlo 8 dílů:
díl I. **Magické síly člověka a jich použití** . . . . „ 14·90
„ II. **Kouzelná moc čili zákon změny.** II. vydání . . . . . „ 12·—
„ III. **Síla a jak ji nabýváme** II. vyd. 14·10
„ IV. **Hleďme vpřed** . . . . . . „ 14·70
„ V. **Jak udržíme svoji sílu** . . „ 15·—
„ VI. **Vzdělání sebe čili umění učiti se** 14·10
„ VII. **Léčení nestřídmosti pomocí zákona žádosti** . . . . . „ 15·—
„ VIII. **Myšlenkové proudy** . . . . „ 15·—
Du Prell: **Záhada člověka** . . . . . . „ 4·60
Pukl Jul.: **Odpadlík** . . . . „ 3·—
„ **Pravda osvobodí vás** . . . „ 2·50
„ **Pravda vítězí** . . . . „ 7·—
Popee - Zelinka: **Učebnice grafologie** . „ 30·—
Piobb: **Formulář vysoké magie** . . . „ 23·—
Plicka R.: **Lidoznalectví (Kranioskopie)** „ 27·—
Přímý Krist.: **Životní moudrost** (4. vyd.) „ 44·—
„ **V čem spočívá milování?** „ 13·20
Procházková: **Marťané** . . . . „ 12·—
„ **Komtesa Ester** . . . . „ 14·—
„ **Roza II. díl Ester** . . . . . „ 18·—
„ **Uran III. díl Ester** I. část . . „ 13·—
„ **Uran IV. díl Ester** II. část . . „ 13·—
„ **Uran V.+VI. díl** . . . . . . „ 21·—
Ramacharaka Jogi: **Indických Jogiů věda o dechu** . . „ 10·50
Reichenbach K. dr.: **Ódicko magn. listy** „ 8·—
Salt S. Henry: **Práva nižších** . . . . „ 1·—
Seiling: **Mé výzkumy v oblasti spiritismu** . . . . „ 3·—
Sezemský: **Plnost života** . . . . . . „ 6·—
„ **O lidském magnetismu** . . „ 6·—
„ **Záhady hypnotismu a sugesce vysvětleny** . . . „ 6·—
„ **Rukoznalství** . . . . . . „ 25·—
„ **Rosa duším** . . . . „ 30·—
Sezemský K. **Novodobý spiritismus** . „ 10·—
Sezemská M. **Vegetariánská kuchařka** „ 3·50
Spiritistická Revue roč. I. Kč 16·—, II. 26·—, III. 34·—
„ „ roč. IV. Kč 28·—
Stocker: **Drakula I. a II. díl** . . . . . „ 29·—
Šídlo F. A.: **Karel Havlíček Borovský** . Kč 3·—
„ **Slova geniů** . . . . „ —·—
Šofferle: **K lepšímu životu** . . . . . „ 2·20
Šubertová Tereza: **Mrtví se vrací** . . „ 1·—
„ **Vzpomínky ošetřovatelky** 3·—
Tolstoj: **Zákon lásky a násilí** . . . „ 6·60
Thebes: **Záhada snění** . . . . . . (rozebráno)
Trine: **V souzvuku nekonečném** . . . „ 10·—
Vratislav Fr. dr.: **M. J. Hus** 50 obr. . „ 5·50
Velenovský dr. prof.: **Přírodní filosofie** I. díl 55·—
„ „ „ II. „ 45·—
Weinfurter K.: **Divy a kouzla indických fakirů** . . . . „ 28·—

V seznamu doporučené spisy ochotně obstará za obnos předem zasl. neb dobírkou.

Administrace SPIRITISTICKÉ REVUE, Radvanice 311, u Ostravy, Slezsko.

Tiskem knihtiskárny K. Birgus v Přívoze. Redaktoři: Jan Rösner a Jan Kuchař v Radvanicích.